

Nooit kun je zeggen: "Vandaag even niet". En meer dan een ander weet je: dit kan ik niet alleen. Voor de zorg van haar dochter Yasmine (14, reactieve hechtingsstoornis, 3e van links) verzamelde Esther Groenewegen (45, 2e van links) een dreamteam om zich heen: partner Michiel (49, niet Yasmine's vader), oppas Maggy (22, vooraan), grootouders Ton (69) en Tineke (66) én zoon Jayden (10).

'Dankzij hen
ga ik niet
kopje onder'

Lange tijd wist Esther niet wat haar dochter Yasmine had. Maar ze wist wel dat ze niet "gewoon" was. **Ze wilde niet knuffelen, bleef achter in haar emotionele ontwikkeling en had aandacht nodig, heel veel aandacht.**

'Ik heb jarenlang elke dag gehuild. Ik voelde me zo eenzaam, zo onbegrepen en ik twijfelde zo enorm aan mezelf. Als ik Yasmine bij haar grootouders van-
daan haalde, wilde ze helemaal niets van me weten. En dat terwijl ze bij opa en oma de hele tijd zo lief was geweest. Ze wilde door mij niet geknuffeld wor-
den. Ze toonde geen emoties, kon niet lachen. Omdat ze zo tegen me deed, dacht ik vaak dat ik misschien
geen goede moeder was. Na vele jaren, toen lang-

'Ik ben misschien
geen goede moeder,
dacht ik vaak'

zaam duide-
lijk werd dat
Yasmine een
hechtings-
stoornis
heeft, duurde
het nog lang

voordat ik het allemaal een plek kon geven. Ik heb
vreselijk lopen knokken. En ik zeg eigenlijk veel te
weinig hoe bijzonder het is dat ik zulke geweldige
mensen om me heen heb die me altijd hebben ge-
holpen. Het is echt een dreamteam. Zonder hen was
het misschien niet mogelijk geweest om Yasmine
thuis te houden.'

Partner Michiel: 'Esther is er altijd voor Yasmine.
Ál-tijd! Ze heeft haar carrière als fotomodel opge-
geven om alles uit haar te halen wat in haar zit. Als
er ergens een therapie is die Yasmine een beetje
verder kan helpen, dan grijpt Esther die kans. En wij
proberen haar daarbij zo goed mogelijk te onder-
steunen. Als Esther de fundering is, dan vormen de
mensen om Esther heen de bouwstenen.'

Esther: 'Zij zorgen ervoor dat ik niet kopje onder ga.
Op momenten dat ik het echt niet zie zitten, is een
avondje oppas, een weekendje bij opa en oma of een
vakantie met hulp nooit ver weg. Of net als ik er door-
heen zit, komt oppas Maggy rust door de tent laten
waaien. Dan blaast ze lekker lichtig de zwaarte weg.'
Maggy: 'Ik woon vlakbij en kom vaak even langs.
Mijn band met Yasmine is heel bijzonder. Hoewel

niet hetzelfde als met m'n eigen zusje, voelt ze wel
als familie. Voor mij is ze dan ook niet "ongewoon".
Ik weet wel dat anderen dat vinden. Maar Yasmine is
gewoon Yasmine, ik ken haar niet anders. De dingen
die ze anders doet dan andere kinderen, horen
bij haar.'

Esther: 'Maggy is een natuurtalentoppas. Ze was nog
maar een heel jonge meid toen ze al kwam oppas-
sen op Yasmine en haar broertje Jayden. En ze heeft
het echt moeilijk gehad, maar ze doet het zó goed.
Ze is hier helemaal thuis, en gaat soms ook mee op
vakantie. Voor Yasmine is ze als een grote zus en
voor ons een oudste dochter.'

Maggy: 'Samen met Yasmine kijk ik filmpjes, en
ik doe haar make-up en haar; we kunnen gezellig
tutten. En dat de band zo bijzonder is, komt denk ik
ook wel doordat Yasmine vanwege haar hechtings-
stoornis niet veel mensen om zich heen heeft met
wie ze een band heeft. Wij doen wat vriendinnen
doen. Die heeft ze nauwelijks.'

Broer Jayden: 'Wat ik fijn vind is dat ik met Maggy
leuke dingen doe. Ze helpt me met huiswerk maken,
of we gaan samen naar de film.'

Esther: 'Jayden is lange tijd het enige kind geweest
dat Yasmine positieve feedback gaf. Vanwege haar
vreemde gedrag deden alle kinderen naar tegen
haar. Maar als ze een gekke bek trok naar haar kleine
broertje, dan lag die in een deuk.'

Jayden: 'Ik vind het soms wel stom hoe Yasmine
dingen uitlokt. Maar soms kun je ook heel leuke
dingen met haar doen. Als ze iets stoms doet,
probeer ik het te negeren. Dat is best moeilijk, maar
het lukt vaak wel.'

Michiel: 'Je hebt een erg speciale broer nodig als
je Yasmine bent. En die heeft ze. Jayden is heel
gevoelig en voor ons is hij ook echt onderdeel van
het dreamteam.'

Esther: 'Wat ook helpt, is dat Maggy of opa en oma
meegaan op vakantie. De laatste keer nam oma

Yasmine iedere middag even mee naar de kamer, waar ze een op een met haar bezig was. Op die manier kon Yasmine tot rust komen. Maar wij ook! En Jayden ook.'

Opa Ton: 'We hebben de laatste tijd ook heel veel geleerd over hoe we kunnen omgaan met Yasmine.' Esther: 'Op een gegeven moment wordt zo'n dream-team een soort familiebedrijfje en overleggen we hoe we bepaalde processen het beste kunnen aanpakken. Opa en oma voelen de situatie vaak goed aan. Hebben net wat meer afstand dan ik, waardoor ze beter reageren. Yasmine is elke twee weken een weekend bij hen. Dat was lang niet altijd makkelijk. Niet voor mij, omdat ik zag dat ze daar wél bij iemand op schoot kroop, terwijl ze door mij niet geknuffeld wilde worden. Maar het was ook niet makkelijk voor opa en oma. Zij hebben echt dingen opgegeven voor Yasmine.'

'We zijn een soort familiebedrijfje, overleggen over de aanpak van bepaalde processen'

Want als Yasmine daar is, doen ze ook echt leuke dingen met haar. Dan gaan ze bijvoorbeeld een weekend naar Terschelling, waar ze dan allerlei leuke activiteiten ondernemen. Of ze gaan met haar paardrijden.' Opa Ton, lachend: 'En dan weet ik nu dat ik niet een dag van tevoren tegen Yasmine moet zeggen dat ze de volgende dag gaat paardrijden, want dan vraagt ze me elke paar minuten of het al zover is. Dus zeg ik het 's ochtends pas. Overigens zien we het niet als een opgave, hoor. We vinden het heel leuk dat ze om het weekend bij ons is. En iedereen om ons heen vindt haar ook een leuke meid.'

Oma Tineke: 'Ik vind het soms wel moeilijker worden nu Yasmine ouder wordt. Soms weet je niet of ze nu aan het puberen is of dat het aan haar stoornis ligt.'

Ze kan soms echt heel lelijk tegen mij doen. Maar tegelijkertijd is ze ook heel lief! En we leren steeds beter hoe we met haar moeten omgaan. Zo ga ik bijvoorbeeld niet meer met haar in discussie. Dat deed ik nog wel eens, maar dat liep uit de hand; het werkte gewoon niet.'

Esther: 'Het was jarenlang zo dat Yasmine bij opa en oma een engeltje was en zodra ze thuiskwam onder de tafel ging zitten zonder dat je contact met haar kreeg. Nu laat ze dat gedrag dat ze bij ons vertoonde soms ook bij opa en oma zien.'

Michiel: 'En dan zie je: het is topsport; je speelt de eerste en de tweede helft. En daarna komen er dan nog een derde en vierde helft. Het houdt nooit op ...'

Esther: 'Voor Michiel is dat niet altijd makkelijk geweest. Hij kent Yasmine al jaren en koos z'n eigen manier om met haar om te gaan. Ik heb hem vaak gevraagd: "Hoe houd je het vol?" En ik zat voortdurend in een spagaat: ik wilde voor Yasmine opkomen, maar

wilde Michiel ook niet tekort doen. Het kwam voor dat ze hem schopte en sloeg. En toch bleef hij me steunen. Als ik weer een of andere therapie had gevonden, zei hij: "Als je denkt dat het helpt, doe het dan." Ook al betekende dat dat hij ons het halve land moest doorrijden. Nu Yasmine ouder wordt, loopt het tussen Michiel en Yasmine soepeler en hebben ze het gezellig.'

Michiel: 'Op de een of andere manier heb ik heel sterk het gevoel dat we met Yasmine nog iets heel bijzonders gaan beleven. Ik weet niet wat, maar in de toekomst gaat ze ons, in positieve zin, nog heel erg verrassen.' ●

Esthers blog: alshechtenietvanzelfgaat.nl